

dret, men da den efter Regulativet fastsatte Tid imidlertid endnu ikke er forløben, saa skal jeg først udbede mig Thingets Villigelse af, at Forhandlingen bliver foretaget endnu idag. Hvis Ingen ønsker at udtale sig over dette for- melle Punkt, skal jeg sætte det under Afstemning.

Ved den derpaa foretagende Afstemning vedtoges dette Formandens Forslag een- stemmig med 60 Stemmer.

Formanden: Jeg skal saaledes sætte Lovforslaget i sin Heelhed til Forhandling. Rigsdagsmanden for Præsts Amts Ade Valg- freeds har Ordet.

Grundtvig: Da denne Efterbevilling kom til Omtale her i Thinget, da kunde jeg ikke Andet end sige, jeg maatte stemme derimod, indtil jeg saae ganske andre Oplysninger, end jeg til den Dag havde enten seet eller hørt Tale om. Jeg fandt, at den Tillid til Mini- steriet, som krævedes af mig og af Thinget i det Hele, at den var meget større, end at jeg kunde finde den hensigtsmæssig. Det var nem- lig, idetmindste for mine Dine, en meget seen Kundgjørelse af, at hvad der havde staaet som et Overskud i det løbende Finantsaar, var ble- ven til en stor Undervægt, og naar jeg nu da idag atter skal afgive min Stemme, da er det langt fra, at jeg nu er nær saa tilbøielig, som jeg kunde være den Gang, til et Tillidsvotum. Meget mere skal jeg ikke nægte, at ligesom jeg troer, at den Undervægt, som er fremkommen, er meget større end der lader sig forsvare, saa- ledes paa den anden Side skjønner jeg ikke ret- tere, end at Danmarks Skjæbne og Regjerin- gens Førelse er i Hænder, som jeg paa ingen Maade kan have Tillid til. Jeg skjønner ikke rettere, end at det nærværende Ministerium staaer paa Nippet til at opoffre Slesvig, for at saae Lov til at gribe feil af Holsteen, staaer paa Nippet til, hvad jeg kalder at opoffre Danmarks Ret, Danmarks Ære og Danmarks Frihed for jeg veed ikke hvad, eller for at staffe Kongen en tom Titel af Hertug i Holsteen og et meget lavt Sæde paa den tydske Fyrstebank under preussisk-øster-

rigsk eller østerrigsk-preussisk Jernspil. Jeg skal derfor bede, at min Stemme mod dette Forslag ene og alene maa betragtes som det klareste Mistillidsvotum, jeg kunde give det nær- værende Ministerium (Hør!).

Finantsministeren: Jeg skal ikke i et offentligt Møde fore Diskussionen ind paa et Gebeet, som har været Gjenstand for Forhand- lingen i et hemmeligt. Jeg skal derfor ikke med Grunde imødegaae den ærede sidste Talers stærke Paastande og stærke Paasagn mod Ministeriet. Jeg skal kun svare ham til- bage igjen, at Ministeriet veed at hævde Danmarks Ret, Danmarks Interessé og Dan- marks Ære, og tiltroer sig at kunne gøre det trods den ærede sidste Talers Onddomme derom. Saalange altsaa Ministeriet er i Besiddelse af Majoritetens Tillid, saalange skal Ministeriet vide roligt at betræde sin Vej og at oversee saadanne Øtringer som dem, hvormed den ærede sidste Taler er fremkommen mod det.

Monrad: Jeg kan vel ikke Andet end anerkjende, at den fremtidige Udvikling er for- bunden med store Farer og Betæneligheder (Hør! Hør!); og jeg finder ogsaa, at man feiersglad for fulde Seil er styret ind i et Farvand, hvor der findes mange blinde Skjær; men jeg kan dog paa den anden Side ikke Andet end tilraade Thinget at stemme saavel for Tillægsbevillingen som for Budgettet, da jeg troer, at Farerne og Betænelighederne vilde blive endnu større, dersom dette ikke skete (Hør! Ja!).

Finantsministeren: Jeg maa til disse Øtringer af den ærede Rigsdagsmand knytte det Svar, at Ministeriet troer fuldt vel at kjende Farerne og fuldt vel at kjende de Skjær, mellem hvilke Statskibet seiler, og at Mini- steriet tiltroer sig sifter Haand til, saa vel som nogen Anden, at føre Skibet igjennem disse Skjær, hvis iøvrigt den Almagtige dertil vil give sin Belsignelse (Hør! Hør!).

Monrad: Ja, Gud give, at Udsaldet maa stadfæste den høitagtede Ministers Ord.